

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.126/2021/14.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2021. május 17. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

Az embercsempészás büntette és más bűncselekmények miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2020. szeptember 29. napján kihirdetett 7.B.661/2017/232. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett IV. r., XIV. r. és XVI. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során 47.272.- (negyvenhétezer-kettőszázhetvenkettő) forint, az államot terhelő büntügyi költség merült fel.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével bűnösnek mondta ki IV. r. vádlottat 10 rendbeli társtettesként elkövetett, XIV. r. és XVI. r. vádlottakat pedig felbújtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C.tv. (a továbbiakban: Büntető Törvénykönyv) 343.§ (1) bek. c) pont].

[2] Ezért IV. r. vádlottat halmazati büntetésül 8 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette. Vele szemben 150.000 Ft-ra vagyoneklobzást rendelt el.

[3] XIV. r. vádlottat büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

[4] XVI. vádlottat büntetésül 1 év szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 1 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette.

[5] Mindhárom vádlott esetében rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a végrehajtási fokozat börtön, és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő nap.

[6] XIV. r. és XVI. vádlottak esetén a szabadságvesztés büntetés tartamába beszámította a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt.

[7] E vádlottakat Magyarország területéről 1 év időtartamra kiutasította.

[8] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt iratokról, és kötelezte XIV. r. vádlottat 5000 forint büntügyi költség megfizetésére.

[9] Az ítélet ellen IV. r. vádlott védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért, büntetés helyett intézkedés alkalmazása érdekében, XIV. r. vádlott védője eltérő jogi minősítés és enyhítés érdekében, XVI. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[10] Az ügyészség az elsőfokú határozatot tudomásul vette.

[11] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.51/2021/2. számú átiratában indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Büntetőeljárás törvény) 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsulésen a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében a Büntetőeljárás törvény 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[12] A másodfokú bíróság a védelmi fellebbezéseket a Büntetőeljárás törvény 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el.

[13] A védelmi fellebbezések sem a vádlottak felmentése, sem büntetéseik enyhítése irányában nem alaposak.

[14] A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla a Büntetőeljárás törvény 590. § (1) és (2) bekezdése alapján – eltérő törvényi rendelkezés hiányában – az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió).

[15] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést [Büntetőeljárás törvény 608. § (1) bekezdés a-f) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Büntetőeljárás törvény 609. § (1), (2) bekezdés], mely az érdemi felülbírálatot kizárná, vagy amelynek kiküszöbölésére bizonyítást kellene felvenni. Ilyenre a perorvoslatok nem is hivatkoztak.

[16] A Büntetőeljárás törvény 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítanak, vagy új bizonyítékra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

[17] A törvényszék a Büntetőeljárási törvény 163. § (1), (2), (3) bekezdésében írt ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és megalapozott tényállást állapított meg, mely a Büntetőeljárási törvény 591. § (1) bekezdésében írt tényálláshoz kötöttség elvéből eredően a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[18] Az elsőfokú bíróság az ügy helyes megítélése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika törvényei szerint, kifogástalanul értékelte. Következtetései perrendszerűek és a hibátlanul értékelt bizonyítás anyagán nyugszanak. A törvényszék vizsgálta a vádlottak vallomásait, értékelés körébe vonta a személyi bizonyítás során a lényeges tanúvallomásokat, a szakértői bizonyítást is a szükséges részletességgel folytatta le, és nem maradt el a meghatározó tárgyi-okirati bizonyítékok mérlegre tétele sem.

[19] XIV. r. vádlott gyanúsításakor annyit közölt, hogy az abban foglaltakkal egyetért. Érdemi vallomást azonban nem tett. Okszerűen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott cselekvőségét alátámasztotta IV. rendű és II. rendű vádlottak, valamint tanú vallomása, és a rendelkezésre álló okiratok is.

[20] XVI. r. vádlott teljes körű ténybeli beismerő vallomást tett, azonban bűnösségét nem ismerte el, arra hivatkozott, hogy őt megtévesztették, azt gondolta, hogy a magyar útlevél megszerzése legális volt. A törvényszék helyesen mutatott rá, hogy a vádlott ezen védekezése nem lehetett eredményes, az útlevélért tőle kért összeg nagysága, az írásbeli szerződés kötésének elmaradása, az ügyintézés konspiratív módon történt lefolytatása miatt.

[21] Az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság – megalapozatlansági hibát nem észlelve – megalapozottnak tartotta, melyre érdemi döntés volt alapítható. A másodfokú eljárásban főszabályként a tényálláshoz kötöttség elve alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az irányadó, melynek elvi alapja, hogy a bizonyítékokat közvetlenül megvizsgáló és széleskörűen értékelő elsőbírósági fórum minősül a ténybírósnak. A tényálláshoz kötöttség elve alól kivétel, ha a tényállás megalapozatlan. A megalapozatlanságnak a Büntetőeljárási törvény 592. § (1), (2) bekezdésében írt okai azonban nem voltak megállapíthatók. Sem felderítetlenség, sem érdemi hiányosság nem volt tetten érhető, mint ahogy iratellenesség és helytelen ténybeli következtetések sem. Az elsőfokú bíróság okszerű bizonyíték-értékelő tevékenysége a másodfokú eljárásban nem mérlegelhető felül.

[22] A védelmi fellebbezések a bizonyítékok törvényes értékelésének támadásán keresztül vitatták a tényállás megalapozottságát.

[23] IV. r. vádlott védőjének álláspontja szerint a vádlott abban a téves feltevésben volt, hogy a társadalomra nem veszélyes a cselekménye, és e feltevésre alapos oka is volt. Ezen védekezése megegyezik az elsőfokú eljárásban előadottakkal. Ezt pedig a törvényszék ítéletében helyes indokok alapján elvetette. Így a társadalomra veszélyességben való tévedésre, mint a Btk. 20. § (2) bekezdésében írt büntethetőséget kizáró okra való hivatkozás nem alapos.

[24] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak.

[25] A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012.évi C. törvénynek a feltételes szabadságra bocsátásra, valamint a pártfogó felügyelet alkalmazására vonatkozóan szigorodtak a szabályai a 2020. évi CVIII. törvény módosító rendelkezései folytán 2020. november 5. napjától hatályosan. Erre figyelemmel a Büntető Törvénykönyv 2.§-ában rögzített időbeli hatály tekintetében megállapítható, hogy valamennyi vádlottal szemben az elkövetés idején hatályban volt büntető törvény alkalmazásának van helye.

[26] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen feltárta, és a vádlottakkal szemben a büntetési céloknak megfelelő, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tettarányos büntetéseket szabott ki, melyek szükségesek, egyben elégségesek, és megfelelnek az egyéniesítés elveinek is. A végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében nem túl szigorú, lényeges enyhítésére az ítéltábla nem látott alapot, ezért a védelmi fellebbezések az enyhítést célzóan sem vezethettek eredményre. A törvényszék ítéletében rögzítette, hogy az eljárásnak a vádlottaknak fel nem róható elhúzódására tekintettel enyhébb büntetést szabott ki. Az ítélet belső arányosságának követelménye sem sérült, a vádlottakkal szemben alkalmazott szankció a többi terhelt büntetéséhez képest sem eltúlzottan súlyos.

[27] Indokoltan utasította ki a törvényszék a nem magyar állampolgár vádlottakat - a törvény által meghatározott legrövidebb időtartamra - az ország területéről.

[28] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatáról, a vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatóságáról, a vádlottak által őrizetben töltött időnek a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe való beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett vádlottakra nézve a Büntetőeljárás törvény 604. § (1) bekezdés a) pontja és 605. § (1), (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[29] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget, amely annak kapcsán keletkezett, hogy a terhelt a magyar nyelvet nem ismerik, a Büntetőeljárás törvény 576. § (1) bekezdésének b) pontja alapján az állam viseli.

Debrecen, 2021. május 17.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Gömöri Olivér sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 7.B.661/2017/232.sz. ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. május 17.

Dr. Elek Balázs sk.

